

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال- افغانستان

۱۰ اگست ۲۰۱۱

در افغانستان چه می گذرد؟

(۱۲۲)

یک معلم و یک کارگر در ولسوالی خوگیانی غزنی کشته شدند:

به تاریخ ۱۷ اسد، صدها تن از مردم غزنی در اعتراض به کشتن دو نفر، یک تن معلم در لیسه میرزاخیل و یک تن کارگر ساختمانی که هر دو از طبقات زحمتکش کشور ما به شمار می روند، به جاده های غزنی ریختند و عمل جنایتکارانه نیروهای ناتوی را محکوم کردند. این معترضان ضمن اینکه شعار مرگ بر امریکا می دادند، اجساد کشته شده ها را نیز به طور اعتراض به ساختمان دفتر والی پوشالی آوردند و خواهان محاکمه ناتوی ها شدند. این دو زحمتکش یکشنبه شب در اثر عملیات نیروهای اشغالگر در ولسوالی خوگیانی ولایت غزنی کشته شدند و این نیروهای اشغالگر پنج تن دیگر را به شکل اسیر با خود بردند، نیروهای اشغالگر این دو تن را به اتهام طالب بودن کشته اند، در حالیکه مردم غزنی با صراحت می گویند که این دونفر و پنج اسیر همه مردم زحمتکش و ستمدیده ای بودند که به هیچ طرف جنگ استعماری امروز رابطه ای نداشته اند. امروز، مردم ما به خاطر عدم شناخت دقیق از والی های پوشالی، از این مزدوران خواهان محاکمه قاتلان ناتوی اند، ولی فردا که پوشالی ها را به تمام معنی بشناسند، این خاینان را با قاتلان ناتوی یکجا محاکمه صحرائی خواهند کرد.

رقابت در مزدوری و غلامی:

پورتال افغانستان آزاد – آزاد افغانستان در این قسمت دو نظر را هو به هو نقل می کند و قضاوت را به خوانندگان می گذارد که کدام جناح یا طرف را در رقابت مزدوری و غلامی به بیگانگان برنده اعلان می کنند. عمر داودزی که از اعضای حزب اسلامی گلبدین است و قبلا در تهران سفیر و بعد مسؤولیت دفتر رئیس پوشالی را به عهده داشت و اینک در اسلام آباد سفیر پوشالی است، در صحبت های اخیرش با تلویزیون وقت پاکستان اظهاراتی داشته است که روزنامه نیشن آنرا در سرمقاله اش چنین انعکاس داده است:

"محمد عمر داود زی از پاکستان به عنوان دوست صادق افغان ها یاد کرده، گفت: افغان ها بالاخره بدین نتیجه رسیده اند و می دانند که پاکستان دوست صمیمی و صادق آنهاست... اکنون امریکائی ها دلهره دارند از این که با پلان خروج شان از افغانستان، نقش پاکستان بار دیگر متبازر خواهد شد.... ایالات متحده امریکا که به جز افزودن مشکلات در زمینه این مسایل کاری انجام نداده است، نمی تواند به عنوان مرجع مورد اعتماد افغان ها عمل کنند."

و روزنامه هشت صبح با مدیر مسؤولی قسیم اخگر و حمایت مستقیم مادی و معنوی رنگین دادفر سپنتا که پائین و بالای خود را به دفاع از استعمار امریکائی پاره می کند، ظاهراً با قلم "آهنگر" نام از دیر زمانیست که مزدوران روس و نوکران امریکا که در زمانش خون فرزندان صادق این میهن را ریخته و می ریزانند، با دیده درائی تلاش می ورزند تا تخلص های شناخته شده شخصیت های جنبش چپ را نیز به یغما ببرند؛ در همین بستر است که امروز وطن فروشان گاهی به نام "رستاخیز" قلم می زنند و زمانی هم به نام "آهنگر"، که باید متوجه بود و چنین اشخاصی را اقصاء کرد] در شماره ۱۸ اسد ۱۳۹۰ چنین نوشته است:

"آقای داودزی خوب می داند و برای مردم افغانستان نیز روشن است که امریکا به عنوان یک دوست توانا و صادق برای مردم افغانستان متحمل قربانی ها و فداکاری های فراوانی شده است.... هیچ افغان آگاه و متعهد نمی تواند بر فداکاری های متحدان بین المللی افغانستان در طول ده سال گذشته و از جمله ایالات متحده امریکا چشم پوشی کند. مگر چگونه ممکن است که میان امریکا که میلیاردها دالر، ده ها هزار سرباز و متخصص به کشور ما اعزام کرده است و برای مردم ما قربانی می دهد... آن را دشمن خطاب کنیم.... برای ما پاکستان دشمن است و امریکا دوست و متحد ستراتیژیک و قابل حساب. ما باید این حساب را روشن کنیم و به وضاحت بیان نمائیم..."

یک نکته قابل تذکر است که در مسأله ایران، هم آقای داودزی یوروها را بسته بسته از این رژیم آخوندی تسلیم شده است که بعد از طریق پاکت های ریاست جمهوری به مشاورینی مانند سپنتا پرداخت شده است و هم سپنتا در چادر اهدائی آخوندهائی ایرانی این پول را گرفته اما با این تفاوت که بچه مکتب فرانکفورتی هوشیارانه تر عمل کرده و آنرا به حساب وزارت مالیه واریز کرده است!!

باند های مسلح در پهلوی استعمارگران جنایت می کنند:

در کشوری که به مستعمره تبدیل شد باشد، استعمارگران تلاش می ورزند مردم آن کشور را به وسیله های مختلف کنترل کنند، که در افغانستان در کنار وسایل دیگر یکی هم موجودیت باندهای مسلحی است که به جنایت و ظلم می پردازند و حمایت اشغالگران و دولت پوشالی آن را نیز با خود دارند.

در حال حاضر تنها در شمال کشور بیشتر از ۲۰۰ باند مسلح موجود است که در اکثر جنایات دست دارند و حامیان اصلی قاچاقچیان مواد مخدر نیز به شمار می روند. ۱۰ سال تمام است که برنامه های گوناگونی برای خلع سلاح این باندهای مسلح ظاهراً روی دست گرفته شده است که معروفترین این برنامه ها، برنامه دی دی آر بود که میلیون ها دالر از طریق این برنامه به جیب همین باندها و جنایت سالاران ریخت ولی اکنون نیز همین دولت فاسد که این برنامه را پیش می برد اعلان می کند که هنوز هم تنها در شمال کشور ۲۰۰ باند مسلح موجود است.

روسیه بار دیگر در جنایت سهم می گیرد:

روسیه به حیث میراث دار سوسیال امپریالیزم اتحاد جماهیر شوروی، که هنوز سوختگی های آتش خشم مردم ما بر بدنش نمایان است و روحیه استقلال خواهی مردم زحمتکش ما را به خوبی درک می کند، اینک تصمیم دارد آهسته آهسته وارد جنایت جهانی در افغانستان شود.

به اساس گزارش های وزارت "دفاع" افغانستان، قرار است روسیه ۲۱ هلیکوپتر در اختیار اردوی افغانستان قرار بدهد. جنرال ظاهر عظیمی گفته است که این هلیکوپتر ها بر بنیاد توافقنامه وزارت دفاع امریکا با روسیه به افغانستان داده می شود. بنابر گفته های جنرال ظاهر عظیمی ایالات متحده امریکا تا اکنون به ارزش ۲۰ میلیارد دالر برای تجهیز اردوی افغانستان کمک کرده است و قرار است ۲۰ میلیارد دالر دیگر نیز کمک کند.

به میدان آوردن تجهیزات نظامی روسی برای جنایت استعماری در افغانستان، حضور روس ها را نیز با خود همراه دارد و روسیه یک بار دیگر پایش را در منجلات جنایتی می گذارد که قبلا به خاطر آن هزینه های هنگفتی پرداخته است.

جنگ ماین در افغانستان:

اداره ای به نام "جیددو" که مربوط وزارت دفاع امریکاست در آخرین گزارشش ابراز داشته است که جنگ افغانستان به جنگ ماین ها تبدیل شده است. این اداره می گوید که باوجود ممنوع قرار دادن توريد کود کیمیاوی (کلسیم امونیم نایتريت)، قربانی های ماین در جنگ افغانستان افزایش یافته است.

این اداره می گوید که از ماه اپریل تا ماه جون در حدود ۳۵۰۰ بمب کنار سرک در افغانستان به دست آمده است که ۱۴ درصد افزایش را در مقایسه با همین مدت سال گذشته نشان می دهد. در عین زمان گزارش می شود که در ماه جون امسال استفاده از بمب های کنار سرک و ماین های ریموت کنترل نسبت به حد متوسط آن ۲۵ درصد افزایش یافته است و مردم زحمتکش هلمند و کندهار کسانی هستند که بیشترین قربانی را در جنگ ماین می پردازند.

به اساس آمار پنتاگون، از شروع جنگ در سال ۲۰۰۱ تا ماه اگست امسال، ۱۷۳۸ سرباز امریکائی در انفجار بمب های کنار سرک کشته شده و ۷۸۵۷ تن دیگر زخمی شده اند. افراد ملکی یعنی همان زحمتکشان عزیز افغانستان در شش ماه اول سالروان میلادی یک سوم تلفات را داده اند، به اساس برآورد سازمان ملل متحد کشتار مردم به وسیله بمب های کنار جاده ای نسبت به شش ماه اول سال ۲۰۱۰، ۱۷ درصد افزایش داشته است.

با گذشت هر سال، کشتار افغان ها افزایش می یابد:

چنانچه بارها گفته ایم جنگ امپریالیستی و استعماری هیچ پیامی جز کشتار و قتل مردم زحمتکش در قبال ندارد و این جنگ با کشتار مردم آغاز می شود، استعمار را شکل می دهد و بالاخره روزی با کار و پیکار مردم و توده های پابرهنه علیه استعمار، به استقلال می انجامد. اما تا استقلال، امپریالیست ها چنانچه مثال های فراوان جهانی نشان داده است، قتل مردم فقیر و ستمدیده برای شان پیشیزی ارزش ندارد. در این اواخر روزنامه گاردین آماری را از کشتار مردم ملکی (همان زحمتکشان، به خصوص دهقانان و کارگران و اهل کسبه) را به نشر رسانیده که نشاندهنده سیر صعودی کشتار در مملکت ما می باشد:

۲۰۰۶ - ۹۲۹ نفر

۲۰۰۷ - ۱۵۲۳ نفر

۲۰۰۸ - ۲۱۱۸ نفر

۲۰۰۹-۲۴۱۲ نفر

۲۰۱۰-۲۷۷۷ نفر – که به طور مجموعی ۹۷۵۹ نفر می شود. هرچند این آمار به هیچ صورت پذیرفتنی نیست و حقیقت ملموس اینست که کشتار مردم به وسیله نیروهای اشغالگر چندین برابر بیشتر از این آمار می باشد، ولی به هر صورت نشاندهنده یک حقیقت است که کشتار در افغانستان روز به روز بیشتر می شود و ساده لوحانی که هنوز هم فکر می کنند که نیروهای اشغالگر به خاطر پیاده کردن دموکراسی و ارزش های حقوق بشری آمده اند، باید از این آمار، که رسانه های امپریالیستی خود نشر می کنند، احساس خجالت و شرم کنند و در عین زمان نویسندگان روزنامه هشت صبح که ممنون صادقت و دوستی امریکا هستند، حداقل به خاطر این آمار نیز باید انسان های کثیفی تلقی شوند که در صدد تیوریزه کردن جنایات بادر شان می باشند.